05/04/2019

Μου αρέσει να ομολογώ τον Χριστό θαρραλέα! – Μήπως είναι λάθος;

/ Νέοι και Εκκλησία

Η πρόσφατη Ερώτηση, την οποία έλαβε η ιστοσελίδα των Χαρούμενων Αγωνιστών του Μαθητικού Τομέα του Συλλόγου “Μέγας Βασίλειος” είχε ως εξής:

“Μου αρεσει οι αλλοι να μου πηγαινουν κοντρα σε θεματα πιστεως, γιατι μου δινουν την ευκαιρια να ομολογησω τον Χριστο. Μηπως αυτο δεν ειναι σωστο; Μηπως ειναι ενας τροπος για να κανω τους αλλους να ασχοληθουν μαζι μου και οχι γιατι πραγματικα πιστευω αυτα που λεω και θελω να τα υπερασπιστω;”.

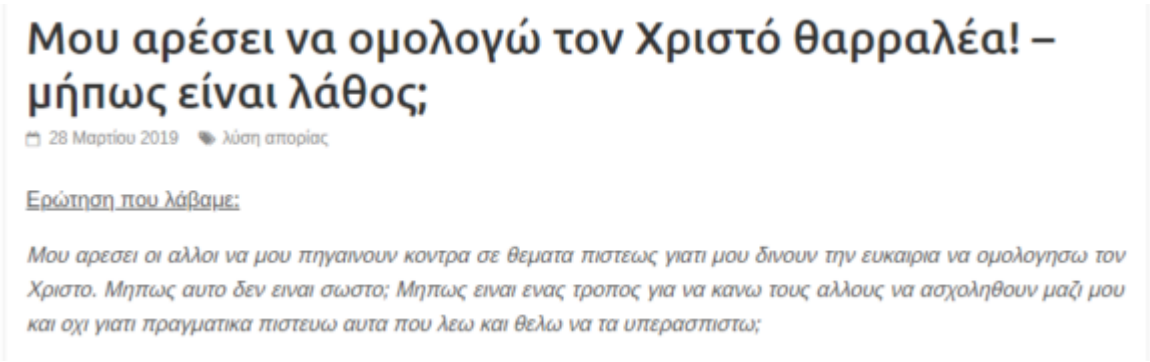

Μου αρέσει να ομολογώ τον Χριστό θαρραλέα! – μήπως είναι λάθος;

28 Μαρτίου 2019 λύση απορίας

Ερώτηση που λάβαμε:

Μου αρεσει οι αλλοι να μου πηγαινουν κοντρα σε θεματα πιστεως γιατι μου δινουν την ευκαιρια να ομολογησω τον Χριστο. Μηπως αυτο δεν ειναι σωστο; Μηπως ειναι ενας τροπος για να κανω τους αλλους να ασχοληθουν μαζι μου και οχι γιατι πραγματικα πιστευω αυτα που λεω και θελω να τα υπερασπιστω;

Παρακάτω ακολουθεί η απάντηση της ιστοσελίδας (agonistes.gr):

Το να ομολογείς το Χριστό είναι αξιέπαινο. Βέβαια, χρειάζεται φωτισμός Θεού και πολλή διάκριση για να καταλαβαίνεις πότε και αν πρέπει να κρατάς το στόμα σου κλειστό και πότε να μιλάς. Οπωσδήποτε χρειάζεται προσοχή να μην προκαλείς πχ. τους συμμαθητές σου δήθεν για να κηρύττεις το ευαγγέλιο. Όμως, θα πρέπει να υπερασπίζεσαι αυτά που πιστεύεις όταν παρουσιαστεί ανάγκη. Για παράδειγμα, όταν ακούγεται κάτι ενάντια στην πίστη μας από κάποιον καθηγητή ή συμμαθητή σου.

Το ερώτημα που πρέπει να θέσεις στον εαυτό σου είναι: Τι περιμένω από τους άλλους, όταν μιλάω για το Χριστό;

Αυτό που πρέπει να επιδιώκουμε είναι να συνδέσουμε τους άλλους με Εκείνον και όχι με τον εαυτό μας. «Όποιος θέλει να προβάλλει τον εαυτό του, τελικά γελοιοποιείται», λέει ο άγιος Παΐσιος.

– Καλά, εσύ τι θέλεις, αναγνώριση από τον Χριστό ή από τους ανθρώπους; ρώτησε κάποιον ο άγιος. Πιο πολύ όφελος δεν έχεις από την αναγνώριση του Χριστού; Σε τι βοηθάει να σε προσέχουν οι άνθρωποι; Αν τώρα σου αναγνωρίζουν το καλό που κάνεις, στην άλλη ζωή θα ακούσεις: “Απέλαβες συ τα αγαθά σου” ».

Σίγουρα όμως χρειάζεται αυτοκριτική με την καθοδήγηση του πνευματικού πατέρα.

Επίσης, είναι σημαντικό να ομολογούμε τον Χριστό όταν έχουμε και την απαραίτητη γνώση. Λέει πάλι ο άγιος Παΐσιος:

«Είναι σπουδαίο πράγμα η κατάρτιση, όταν συνδυάζεται με την πραότητα, την καλοσύνη και την αγάπη. Αυτά ισχύουν για όλες τις περιπτώσεις. Να μιλάτε, όταν έχετε σχετική κατάρτιση στο θέμα. Αν δεν έχετε, να μιλάτε με το παράδειγμά σας.

Στις συζητήσεις λίγα λόγια για τη θρησκεία και θα νικήσετε. Αφήστε εκείνον που έχει άλλη γνώμη να ξεσπάσει, να πει, να πει... Να αισθανθεί ότι έχει να κάνει μ’ έναν ήρεμο άνθρωπο. Να επιδράσετε με την καλοσύνη σας και την προσευχή σας κι έπειτα του μιλάτε λίγο.»

Τέλος, να προσέχουμε μήπως ενώ κάνουμε ένα καλό (και είναι πολύ καλό το να υπερασπίζεται κάποιος την Αλήθεια!), χαθούμε οι ίδιοι.

Ένας άγιος ιερεύς, κηρύττοντας μια Κυριακή σε ένα κύκλο ευσεβών ενοριτών του, που τον βοηθούσαν στο πνευματικό και φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας, τους ρώτησε:

-Ξέρετε ,τι απέγιναν οι τεχνίτες, που έφτιαξαν την Κιβωτό του Νώε; Δεν μπήκαν στο σωτήριο αυτό σκάφος, όταν έγινε ο Κατακλυσμός, αλλά πνίγηκαν με τους άλλους αμαρτωλούς. Και πρόσθεσε:

Προσοχή, παιδιά μου, ώστε βοηθώντας το έργο της Εκκλησίας, που είναι Κιβωτός Σωτηρίας, να μην παραμελήσουμε την προσωπική μας σωτηρία.